

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Historiae|| Natvralis|| Dell|| Serpentibvs|| Libri Dvo.||

Jonston, Jan

Heilbronnae, MDCCCLVII.

VD18 90529200

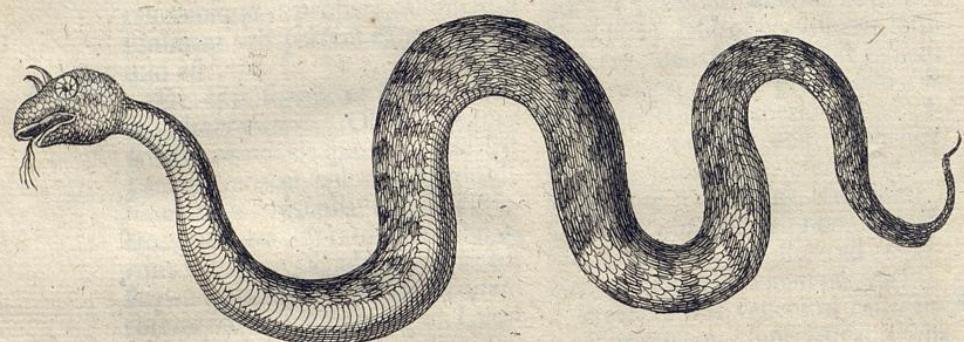
Illustration: Tab. II. Cerastes Greuini Aldrou. Gehörnichte Schlang [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11078

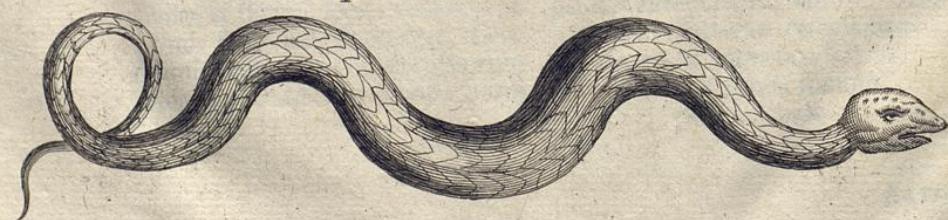
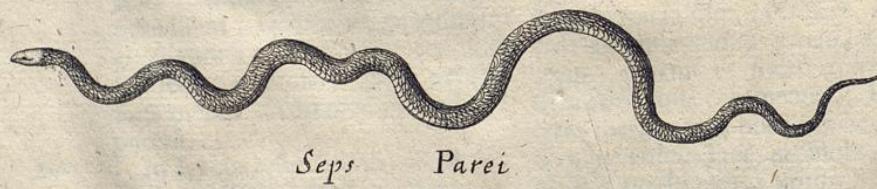
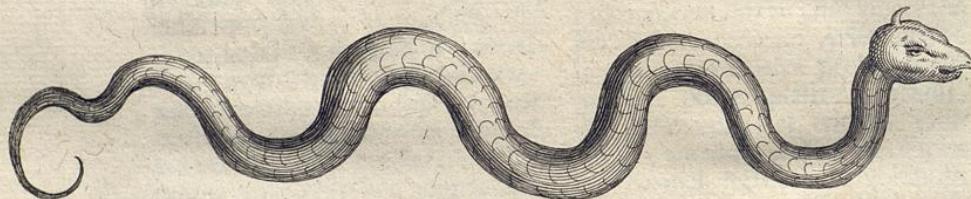
Cerastes Greuini Aldrou. Gebornichte Schlang.

Cerastes ex Libija. Aldrov.

Hæmorrhous Parei

ARTICVLVS III.
De Ceraſte.

Ambroſi. l. 4. Nomen. **E**xicit hic Ammodyten serpens, quod in locis etiam arenosis libenter stabuletur. Nomen a duabus eminentiis, ἀπὸ τῆς κέρατος, quae in fronte, cochlearum instar, sed solidiores habet, sortitus est. Aristoteli *Thebanum colubrum*, dici placitum est Bellonii. Olao est *Cristalis*, Alberto M. *Ceritalis*, *Sirtalis* et *Tricalis*.

Descriptio. Min. H. N. W. c. 23. In *Descriptione* variatur. Plinius corpore Ceraſtis eminere cornicula faepe quadrigemina scribit: quorum motu reliquo corpore occultato follis ad se aves: Totidem et Solinus habet. Albertus octo. Bellonius duo instar granorum hordei supra oculos, gemina minuta cornua imitantia, ponit. Addit, dentes viperinis similes, dorsum lineis quibusdam puniceis variegatum habere. *Aetus* cubitalis magnitudinis, longissimum, duorum cubitorum, corpore arenacei coloris, juxta caudam desquamato, partibus ventris per ordinem squamatis, reliquit.

Lucan. Pharsal. l. 9. Bellon. Obs. l. 2. c. 54. Invenitur in Lybia, cuius mediterranea arida et fabulo referta sunt. Olim in Ægyptum migrasse, et magnam regionis partem inhabitabilem reddidisse, prodidere quidam, et ex his Lucanus. Bellonius dum Cairo in montem Sinai iter faceret, copiosus conspicuus est. In viis per quae plaustra aguntur, frequens stabulatur, obviosque aggreditur et pertimit.

Natura. Adian. H.A. l. 16. c. 28. Duo ipsis congenita adscribit Bellonius, nempe, quod ritu viperarum foetus edant vivos, et quod inter omnia serpentus genera diutissime sicut tolerant. Gressu flexuoso volutari, quoniam breves et crassi sunt; mole corporea arenis obruta, exerritis cornibus aviculas allicere, ut superius dixi: Pſyllos populos non attingeret, adjici praeteritis potest.

Venenum. Diſcor. l. 6. Demorsus a Ceraſte, parte affecta intumescit, et duritiem quandam instar capitis clavi cum pustulis experitur. Mox sanies modo nigricans,

modo subpallida effluit: mens alienatur: viſus hebetur, inguina et poplite dolent. Tensis genitalibus convulsus obit. Inter *remedia* ponit Dioscorides membra præcisionem. Ægineta et Aretaeus scarificari et ferro ut inuratur jubent. Celsus ruitam ex aceto coctam, et nepetam cum sale et melle permixtam laudat. Plinius pice cum polenta quandoque utitur, interdum Castoris testibus cum panace et ruta in vino. Quomodo id Psylli frangant, apud *Ælia-* Aelian. H. A. *l. 19. c. 28.* num habemus. Cornu ad præsentiam viperæ, napelli, aut fellis Paradi exudare, Grevinus et Petrus de Abano affirmant.

Datur apud Nicandrum genus *Cerastae mutilum* vel quod cornibus careat; sed sic Ceraſtes appellari non posset: vel quod non tam patenti habeat: et quidem grandioribus quam alii maxillis instructum est, *Maxillare* vocatur. Forte illud quod superius ex Matthiolo in Illyrico inveniri diximus, Thair Ægyptiis dictum, et quod in theriaca, ut Prosper Alpinus scripsit, adhibent. Herodotus circa Thebas Ægyptias cornutorum serpentum, parvi corporis meminit, qui sacri dicuntur. Sed quia innoxii, ad Ceraſtas referri non possunt. Nos duas hic in Iconibus species exhibemus. Secunda ad Serenissimum Magnae Hetruriae Ducem ex Lybia allata est, una forte ex illis, de quibus *Fauconerius Anglus ad Gesnerum* ita scribit. Allati fuerant ex Cairo tres serpentes ad nobilis quendam Venetum, qui diligentissime in vitro magno et arena prope focum servabantur. Tres numero erant, quorum unus ferme erat triplo reliquis major, isque *faemina*, quae tum forte quattuor, aut quinque ova in ipsa arena edidit magnitudine fere ovi columbini; longitudo erat trium pedum, crassitudo fere brachii: *caput* duos digitos latum, idque compressum. *Oculorum* pupilla nigra, reliqua parte alba quo